

[Baunsgaard.]

enkelt situation og tage stilling ud fra vor saglige overbevisning i hvert enkelt tilfælde.

Jeg har bemærket, at man fra mange sider synes at nære den opfattelse, at hvis man i bestemte, afgørende politiske spørgsmål har anskuelser tilfælles med et parti og dermed kommer til i den situation at samarbejde med det, så er man dermed forpligtet til også i alle resterende situationer at være enig med vedkommende. Det er, som om man for enhver pris vil have dansk politik delt op i et for eller imod regeringen, og at et samarbejde i en saglig afgørelse ikke er ærligt ment, hvis det ikke også fører til enighed i alle andre afgørelser. Denne opdeling accepterer det radikale venstre ikke. Man har også forsøgt at spekulere meget på, om det radikale venstres landsmøde nu skulle betyde, at vi havde ændret holdning på dette område. Man kan godt stoppe disse spekulationer. Det, landsmødet gav udtryk for, og det, vi fortsat vil arbejde for, er den form for samarbejde, hvor man vedstår sin anskuelse, når afgørelsen skal træffes, og ikke af politiske grunde afstår fra at fremme noget, man i øvrigt er enig i.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Hr. Baunsgaard har jo efterhånden tillagt sig en facon som dommer over alle andres moral. Jeg vil derfor gerne spørge ham om én enkelt ting: på hvilket tidspunkt har det konservative folkeparti ikke ved sin afstemning her i salen vedkendt sig sin anskuelse? På hvilket tidspunkt har vi stemt imod vor anskuelse? Det beder jeg det ærede medlem om at besvare.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Det ville være mig fjernt at sætte mig til dommer over det ærede medlem hr. Poul Møllers moral, dertil kender jeg den for lidt. Når spørgsmålet er om det konservative partis adfærd, kan ingen imidlertid være i tvivl om, at ikke mindst det konservative folkeparti har — i øvrigt sammen med mange andre, men i særlig grad det konservative parti — gjort sig til talsmand for eksempelvis en omlægning med større vægt på forbrugsbeskatning;

motiverne kan være forskellige, men de konservative har haft denne opfattelse. Det er for mig — og så kan det ærede medlem være uenig i den opfattelse — ganske klart, at det konservative parti til trods for denne opfattelse har valgt i adskillige situationer at lade andre politiske hensyn være afgørende for, hvordan man tog stilling, også i de skatterebestrebninger, vi har haft.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Hr. Baunsgaard besvarede jo ikke mit spørgsmål, om vi ved nogen afstemning har stemt imod vor anskuelse. Vi har den opfattelse, at vi har stemt i overensstemmelse med den anskuelse, vi er nået til ved bedømmelse af problemerne. Når hr. Baunsgaard nu taler om, at vi ikke har stemt for nogle forbrugsskatter, som han har stemt for, så er det, fordi vi har haft en anden anskuelse om nytten af disse forbrugsskatter i det pågældende finansår. Det er jo en omlægning af beskatningen, vi er gået ud efter, og ikke en forøgelse af beskatningen ved nye forbrugsafgifter lagt oven på dem, vi har. Man kan diskutere nytten af finanspolitiske foranstaltninger, man kan diskutere nytten af den politik, regeringen har ført, men man kan ikke diskutere, at vi ved vor afstemning har stemt i overensstemmelse med vor anskuelse, fordi vi ikke har troet, at disse afgifter ville nytte over for problemerne.

Statsministeren (J. O. Krag): Det er måske uhøfligt at blande sig i et privat slagsmål, men min erindring om det konservative partis begrundelse for ikke at stemme for den styrkelse af finanserne, der fandt sted efter forliget i januar, er, at det var en anden begrundelse end den, hr. Poul Møller giver her i dag. Hr. Poul Møller sagde dengang, at disse afgifter ville føre til arbejdsløshed. Jeg vil gerne spørge, om hr. Poul Møller fastholder den motivering.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Jeg må stadig mene, at der bliver tilbage, at de enkelte må vurdere motiverne. Men lad mig da, når det ærede medlem så gerne vil have ganske konkrete eksempler på, hvad der er baggrunden for